Р Е Ш Е Н И Е
№ 13647

гр. София, 07.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 14 състав,** в публично заседание на 16.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11036** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

С подадена от упълномощен адвокат жалба, вх. № 24466/08.10.2025 г. от името на С. И. В. е оспорена издадената от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ ЗАПОВЕД № ДН-00-14/02.10.2025 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „главен инспектор“ в Отдел „Контрол и статистика“, Главна дирекция „Автомобилна администрация“.

Изложените в жалбата доводи са за материална и процесуална незаконосъобразност на заповедта, като се твърди по същество липса на извършено дисциплинарно нарушение и конкретно: непровеждане на дисциплинарно производство, неизискване на писмени обяснения.

В съдебното заседание жалбоподателят и упълномощеният адвокат: поддържат жалбата; не оспорват писмените доказателства, съставляващи административната преписка; ангажира показания на свидетел – К. Н. П., идентифицирал се като колега на оспорващия; претендира за възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък; допълнително е представена писмена защита от адвоката

Юрисконултът – пълномощник на ответника: оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на заповедта; не ангажира нови доказателства, различни от представените с административната преписка; заявява искане за присъждане на юрисконултско възнаграждение е възразява за прекомерен размер на адвокатското. Представил е писмена защита.

Доказателствата, съставляващи административната преписка, както и гласните такива, дават

основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.
Жалбоподателят С. И. В. е изпълнявал по служебно правоотношение задължения като главен инспектор“ в Отдел „Контрол и статистика“, Главна дирекция „Автомобилна администрация“, в Изпълнителна агенция „АА“, като бил определен със Заповед № РД-01-358/22.05.2025 г. на изпълнителния директор и за председател на Постоянна комисия за извършване на проверка на декларациите по чл. 49, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията“.
От съдържанието на оспорената заповед, както и от съдържанието на цитираните в нея Доклад, рег. № 11-47- 8549/29.09.2025 г. на главния директор на ГД „АИ“ (л. 36 от делото) и Доклад, рег. № 11-01-8695/01.10.2025 г. на заместник изпълнителния директор (л. 31) се установява, че причините за налагане на С. И. В., на дисциплинарно наказание „уволнение“ са „медийни публикации (посочени са четири линка), относно действия на инспектори от Областен отдел „Автомобилна администрация“ - [населено място], изразяващи се в уронване на доброто име и престижа на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“. Касае се за инспекторите от Областен отдел „Автомобилна администрация“ – С. - Б. Н. Б. и Г. М. Г., за които се разказва на почти три страници в оспорената заповед, като се сочи на кои конкретни дати и къде са изпълнявали служебни задължения („крайпътни технически проверки“), както и че „след приключване на работната смяна и връщането на територията на ООАА - С., [улица], Б. Н. Б. и Г. М. Г. са задържани от служители на МВР, като по случая е образувано досъдебно производство № ДП- 5133МИ11-5460/27.09.2025 г. за извършено престъпление по чл. 301 от Наказателния кодекс“. Споменато е още, че на двамата служители са наложени дисциплинарни наказания „уволнение“. Не се пояснява обаче, че се касае за публично оповестения през м. 09.2025 г. случай за задържани двама служители от ИА „АА“, които са обвинени да са поискали и приели пари от шофьори на камиони, превозващи техника за концерта на Роби У. в [населено място].
Със заповед от 02.10.2025 г. (л. 30 от делото), противно на жалбоподателските твърдения изпълнителният директор на Агенцията е наредил на дисциплинарния съвет образуване на дисциплинарно дело срещу С. И. В.. Съветът е изготвил протокол с дата 02.10.2025 г. (л. 26), видно от който е разгледал „поведението“ (бездействие), освен на С. И. В., и на още двама служители на ръководни длъжности, съответно от ОО „АА“ - С. и ГД „Автомобила администрация“, в изпълнителната агенция. В протокола обаче не се сочи и ответникът не представя доказателства за изпълнение препоръката на чл. 96, ал. 2 ЗДСл. „да изслуша при необходимост обясненията на държавния служител“. Вероятно дисциплинарният съвет, действайки при оперативна самостоятелност не е счел за нужно да стори това.
В Заповед № ДН-00-14/02.10.2025 г. за налагане на дисциплинарното наказание (л. 9 от делото), както вече се каза са изложени факти и обстоятелства, касаещи двамата служители, обвинени в „корупция“. Изведнъж, без увод и предисловие в т. III за изложени и данни по отношение на С. И. В., които Съдът ще цитира дословно. Понеже липсва в известна степен логическа последователност в изложението, Съдът цитира на първо място текстовете, които преценява като дисциплинарно обвинение, предвид чл. 97, ал. 1, т.т. 4, 5, 6, 7 ЗДСл., а именно: „С. И. В. - главен инспектор в Отдел „Контрол и статистика“ в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ е извършил действия в нарушение на разписаните за работа правила в Вътрешните правила за прилагане на антикорупционни процедури в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, утвърдени със Заповед № РД-08-1/11.01.2021 г. изменени със Заповед № РД-08-1/07.01.2025 г.; същият като председател на постоянната комисия за извършване на проверка на декларациите по чл. 49, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията не е осъществил необходимия контрол; с бездействието си С. И. В. — главен инспектор в отдел ……е допуснал дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл. ; същото е и в нарушение на

чл. 2, т. 1, т. 3 и т. 6 от КПСДА, според които служителите са длъжни да спазват принципите на: „законност — изпълнение на служебните задължения в съответствие с Конституцията, правото на Европейския съюз, международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, законите и подзаконовите нормативни актове на страната и вътрешните за администрацията актове, при зачитане и спазване на правата и на основните свободи на гражданите“; „добросъвестност - грижливо, старателно и отговорно изпълнение на служебните задължения“ и „отговорност - изпълнение на възложените задачи компетентно и в срок, с цел постигане на висок обществен резултат“; посоченото бездействие от страна на С. И. В. е дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 5 от Закона за държавния служител - неспазване на нравилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация; същите са в противоречие с принципите, посочени в чл. 2, т. 1, т. 3, т. 6, чл. 3, ал. 1, чл. 5, ал. 1, чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“. Отделно от така формулираните дисциплинарни обвинения заповедта е мотивирана така: „съгласно чл. 5, ал. 1 от Вътрешните правила за прилагане на антикорупционни процедури в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, утвърдени със Заповед № РД-08-1/11.01.2021 г. изменени със Заповед № РД-08-1/07.01.2025 г., водещо звено в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, осъществяващо дейности, насочени към преглед, проверка, мониторинг и докладване, с цел превенция, противодействие и разкриване на корупция, корупционни практики, измами, нередности, злоупотреби, грешки и др., е Постоянната комисия за извършване на проверка на декларациите по чл. 49, ал. 1 от З.; С. В. е назначен за председател на Постоянната комисия и в тази връзка следва да извършва непрекъснато наблюдение на осъществяваните процеси и дейности в И.; мониторингът върху дейността па звената и служителите в агенцията е насочен към превенция на корупцията, корупционни прояви, измами, нередности чрез разработване и прилагане на различни мероприятия и/или чрез даване на указания за предприемане на своевременни ефективни мерки, с оглед идентифициране на причините и условията, които биха могли да доведат до тяхното допускане и ограничаването и/или елиминирането им; с разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Вътрешните правила е вменено задължение на председателя и членовете на постоянната комисия по З. при констатиране на слабости или пропуски в хода на осъществяване на посочените по-горе дейности да предприемат незабавни действия за уведомяване на изпълнителния директор на агенцията и да предлагат методи за ограничаване на вредното въздействие и предлагат мерки за усъвършенстване на изградените системи за непрекъснато наблюдение и анализ на състоянието на корупционен риск в агенцията; извършените дисциплинарни нарушения са тежки, но действията (????) и бездействието на служителя водят до неефективен резултат от осъществената административнонаказателна и контролна дейност; резултатите от тази дейност са публични и обществено значими, поради което неточното и недобросъвестно изпълнение на тази дейност, води до негативни последствия - намаляване доверието на обществото в контролния орган и до понижаване авторитета на държавната служба и държавната институция; държавният служител е длъжен да изпълнява задълженията си точно, добросъвестно и безпристрастно в съответствие със законите на страната и устройствения правилник на съответната администрация, като спазва установената служебна дисциплина, съгласно чл. 21 от ЗДСл.; нарушенията са извъртени виновно, тъй като служителят е запознат със Закона за държавния служител, с Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, с Указанията за контролната и административионаказателната дейности на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и с длъжностната си характеристика, знаел е кои служебни задължения и нормативни разпоредби следва да спазва и съответно да не нарушава, какви са потенциалните

вредни последици от това за авторитета на държавната служба и за доверието на обществото в институциите на изпълнителната власт, но ги е пренебрегнал; съгласно изискванията на чл. 91, ал. 1, т. 4 от ЗДСл при определяне на дисциплинарното наказание взех предвид освен изброените по-горе предпоставки и тежестта на нарушенията, обстоятелствата при които са извършени, както и последиците от тях, поради което смятам за съразмерно на всяко едно от извършените изключително тежки нарушения, налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата и на доводите на страните, мотивира следните изводи по същество.
Жалбата е процесуално допустима и основателна, но съображенията за този извод се различават от изложените в нея.
Деянията, които съставляват дисциплинарни нарушения са конкретно определени с чл. 89, ал. 2 ЗДСл., съответно – виновното извършване на което и да е от тези деяния е основание за налагане наказание на държавния служител. В случая обвинението е за „неизпълнение на служебните задължения“ – чл. 89, ал. 2, т. 1 и за неспазване правилата на Кодекса за поведение на държавните служители – чл. 89, ал. 2, т. 5.
Административният орган, овластен да налага дисциплинарни наказания дължи да формулира ясно, категорично и конкретно обвинение срещу служителя, по такъв начин, че да обоснове извършване на вменяваното нарушение. Виновното неизпълнение на служебни задължения (умишлено и/или непредпазливо, осъществено посредством действия/бездействие), за което служителят може на носи дисциплинарна отговорност предполага, той да не е осъществил функциите си, определени с длъжностната характеристика или да е извършил неправомерни действия. Ясното и конкретно дефиниране на дисциплинарното обвинение за неизпълнение на служебни задължения изисква и конкретно посочване на неизпълнените задължения, така както са предвидени с длъжностната характеристика. За процесния случай Съдът приема, че дисциплинарното обвинение не е формулирано в съответствие с тези изисквания. Съдържанието на заповедта, с която е наложено дисциплинарното наказание оставя впечатление, че авторът й е действал в изпълнение на поставена задача, предвид публично оповестения случая с екипа на Роби У., на всяка цена да демонстрира решителност, като уволни и ръководни служители на по-ниски нива в Администрацията на изпълнителната агенция. Без посочване на конкретни деяния (действия/бездействие), осъществяващи от обективна и от субективна страна фактическия състав на вменените дисциплинарни нарушения ответникът е направил несполучлив опит да обоснове извод за налагане на „уволнение“, което се явява най-тежкото наказание в класацията на чл. 90, ал. 1 ЗДСл. В този си стремеж е пропуснал да дефинира: кои точно са извършените от С. В. „действия в нарушение на разписаните за работа правила в Вътрешните правила за прилагане на антикорупционни процедури в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“; какви действия е дължал да извърши, така че да „осъществи необходимия контрол“; въз основа на какви обективни данни ответникът е преценил, че С. В. е следвало, но не е извършвал „непрекъснато наблюдение на осъществяваните процеси и дейности в И., насочени към преглед, проверка, мониторинг и докладване, с цел превенция, противодействие и разкриване на корупция, корупционни практики, измами, нередности, злоупотреби, грешки и др“; какви конкретно „различни мероприятия“ не е разработил и приложил, респ. – какви указания е дължал, „за предприемане на своевременни ефективни мерки, с оглед идентифициране на причините и условията, които биха могли да доведат до тяхното допускане и ограничаването и/или елиминирането им“. В тази връзка дисциплинарното обвинение е абстрактно и декларативно. Цитирана е и разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Вътрешните правила, вменяваща „задължение на председателя и членовете на постоянната комисия по 3. при констатиране на слабости или

пропуски в хода на осъществяване на посочените по-горе дейности да предприемат незабавни действия за уведомяване на изпълнителния директор на агенцията“, но ответникът не се ангажира да твърди (да докаже): кои (какви) конкретни „слабости или пропуски в хода на осъществяване на посочените по-горе дейности“ не са били констатирани от С. В.; по силата на какви данни, факти и обстоятелства той е следвало да констатира слабости и как те (слабостите) се съотнасят към поведението на двамата служители, обвинени в получаването на подкуп; имало ли е изобщо сигнали, касаещи Б. Н. Б. и Г. М. Г., по които С. В. е бездействал.

Относно обвинението за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 89, ал. 2, т. 5 ЗДСл.- неспазване правилата на Кодекса за поведение на държавните служители.

Каза се, че това нарушение е обвързано с „бездействие от страна на С. И. В….., в противоречие с принципите, посочени в чл. 2, т. 1, т. 3, т. 6, чл. 3, ал. 1, чл. 5, ал. 1, чл. 6, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация“. Според нормите, „дейността на служителите в държавната администрация се осъществява при спазване на следните принципи за поведение“: т. 1 – „законност – изпълнение на служебните задължения в съответствие с Конституцията, правото на Европейския съюз, международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, законите и подзаконовите нормативни актове на страната и вътрешните за администрацията актове, при зачитане и спазване на правата и на основните свободи на гражданите“; т. 3 – „добросъвестност – грижливо, старателно и отговорно изпълнение на служебните задължения“;

отговорност – изпълнение на възложените задачи компетентно и в срок, с цел постигане на висок обществен резултат“. В контекста на изложеното, относно мотивите за недоказаност на първото обвинение, съответно за непрецизното му формулиране Съдът не намира за мотивирано и обвинението за неспазване принципа за законност и този за добросъвестност. Принципите по чл. 3, ал. 1, чл. 5, ал. 1 и чл. 6, ал. 1 КПСДА изобщо не приема за относими към случая.

Освен изложи мотиви и независимо от тях Съдът изначално констатира основание за отмяна на Заповед № ДН-00-14/02.10.2025 г., съставляващо самостоятелно основание за този резултат.

За разлика от дисциплинарния съвет, който може да прецени, дали е налице необходимост да изслуша обясненията на държавния служител (арг. чл. 96, ал. 2 ЗДСл.), дисциплинарнонаказващият орган – изпълнителният директор на ИА „АА“ е бил задължен (чл. 93, ал. 1 ЗДСл.), „преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства“. Жалбоподателят твърди, че това изискване не е спазено, а ответникът не опровергава това твърдение. Не са представени доказателства за отправена към служителя покана да бъде изслушан и да даде писмени обяснения, поради което и с оглед ал. 2, вр. ал. 3 на чл. 93 Съдът следва да отмени дисциплинарното наказание, без дори да разглежда спора по същество.

Отделно основание за определяне Заповед № ДН-00-14/02.10.2025 г. като незаконосъобразен индивидуален административен акт е фактическото несъобразяване с изискванията на чл. 91, ал. 1 ЗДСл., при определяне вида и размер на дисциплинарното наказание. В пределите на съдебния контрол (чл. 169 АПК) Съдът приема, че ответникът, макар да е разполагал с правото да изрази своето вътрешно убеждение, неправилно е упражнил това право. Обстоятелствата, с които е дължал да се съобрази са общо четири и

са определени кумулативно: 1. тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; 2. формата на вината на държавния служител; 3. обстоятелствата, при които е извършено нарушението; 4. цялостното служебно поведение на държавния служител. Мотивите, с които дисциплинарно наказващият орган упорито, но неуспешно се е постарал да обоснове налагане на наказание „уволнение“ са абстрактни и неубедителни, предвид вече изложените в настоящото съдебно решение аргументи. Несполучливо и непълно формулираното дисциплинарно обвинение (обвинения), както и непосочването на конкретни вредни последици за държавната служба, настъпването на които да е в пряка причинна връзка с действия/бездействие на В., както и с действията на инспекторите Б. Н. Б. и Г. М. Г., не обосновават налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. В процесната заповед ответникът само декларативно е заявил, че е взел предвид характера и тежестта на дисциплинарното нарушение, обстоятелствата при които е извършено, последиците за държавната служба, без да мотивира тези изводи. Липсват и мотиви, относно „цялостното поведение на държания служител“. Заповед № ДН-00-14/02.10.2025 г. не съответства изцяло на изискванията за форма, регламентирани с нормите на чл. 97, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДСл., мотиви за което бяха изложени по – горе. В допълнение Съдът отбелязва и факта, че в заповедта, предвид изискването на чл. 97, ал. 1, т. 4 липсва посочване на точни дати, на които според ответника са извършени вменените дисциплинарни нарушения.

В заключение - Заповед № ДН-00-14/02.10.2025 г. е издадена от компетентен административен орган (чл. 92, ал. 1 ЗДСл.), който е наложил дисциплинарното наказание в рамките на предвидените за това с чл. 94 ЗДСл. срокове, но е постановил материално и процесуално незаконосъобразен акт. Дисциплинарните обвинения, в анализираните и уточнени по – горе в настоящото съдебно решение части се явяват недоказани, посредством ангажираните от ответника писмени доказателства. Допуснатите в дисциплинарното административно производство процесуални нарушения са съществени и обуславят отмяна на административния акт.

Този изход на съдебния спор определя като основателна претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение, което Съдът, като съобрази представените списък по чл. 80 ГПК и договора за правна помощ определя в размер на 767 евро (1 500 лева), платими от ответника, на основание чл. 143, ал. 1 АПК. Размерът от 1 500 лева, предвид чл. 8, ал. 3, вр. ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет и с оглед фактическата, и правна сложност на делото, според Съда не е прекомерно

висок. На жалбоподателя не се дължи възстановяване на държавната такса от 10 лева, понеже е внесена, без да е дължима.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 24466/08.10.2025 г. от С. И. В. издадената от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ ЗАПОВЕД № ДН-00-14/02.10.2025 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „главен инспектор“ в Отдел „Контрол и статистика“, Главна дирекция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ да възстанови на С. И. В. – ЕГН: [ЕГН] заплатеното възнаграждение на адвокат, в размер на 767 евро (седемстотин и шестдесет и седем евро).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: